

eius, quam par esset, & tenuitatis meæ conscius, ambitiosi prætermo- dum voti me me tantum non incu- savi. Quibus enim præsidii didici instructum eum esse oportere, qui recenseri velit clarissimos tot inter viros, quibus ingenii laus, erudi- tionis fama, longus rerum Foren- sium usus, æquitatis amor & spe- ctata probitas verendum toti Gallia nomen conciliarunt. Quam perspi- cacem natura, solertem mente eum esse oportet, quam multa experien- tia exercitarum, qui implicatam tri- cis atque involucris veritatem adeat & eandem simulationum larvis ob- ductam possit internoscere. Ut non leviter Literis & doctrina tinctus esse debet ille, qui populorum mores varios, consuetudines regionum, Veterum instituta, Leges, Edicta, totius antiquitatis seriem animo com- plectendam habeat, & ortas singu- lis de rebus contentiones dirimen- das suscipiat! Ut rigidus æqui de- fensor, & fidus constansque Inno- centiæ patronus, quem nec utilita- tis propriæ ratio moveat, nec per- turbet metus, nec gratia demulceat aut incliniet.

Tamen etsi hæc timorem afferunt non levem, non deterrent tamen juvenilem animum, aut cupidum re- rum bonarum consensescere patiun- tur. Imò sensi, ut fatear, quod res est, novos hinc mihi admoveri sti- mulos, unde invalescere metus de- buisset; & quanto præstantior visa est, quæ circumfulget vos gloria, tanto succendit ambitionem acrius, ad æmulandum, quod magnum est, provocavit. Vestrum erit igno- scere Ill. Sen. P. Illustriss. Præf. Clar. senatores, si quid audere videar, præterquam quod aut ætas ferat, aut tenuitas nostra pariatur.

At informantem animo & præci- pientem votis omnibus aliquam per-

fecti Magistratus imaginem, non si- cuit illius adipiscendæ spem fovere certam, nisi assiderem illis propius, qui absolutum ejusdem exemplar sin- guli subjicerent. Versabor ego quo- tidie, dicebam mihimetipse tacitus, tot inter Fori lumina, neque non pars aliqua lucis illius inexhaustæ ad nos pertinebit, quæ, quod erit caligino- sum cumque excutiet. Adero sedulus comes præstantissimis Ducibus, & eorum vestigiis insistens per intrica- tas Legum ac Litium ambages inof- fenso pede decurram. Respicere etiam licebit in ipsum augustissimi Senatus Principem & ab illius ore pendere, unde tota Effata, tot Themidis ora- cula prodeunt.

Hac ego fretus expectatione mul- to magis, quam ulla sagacitate men- tis aut industria aggrediar, &c.

A L I A.

Q UOD ambieram votis omnibus, & quod tenuitatis meæ con- sciis vix audebam mihi polliceri S. P. I. Præsid. Ill. &c. id hodie non sperare modò posse videor, sed etiam singulari humanitatis vestræ beneficio prope concessum gratulari. Tamen cogitanti mihi quanti sit in hoc verendo Themidis sacrario, tot inter clarissimos Magistratus locum occupare, impensus à vobis favor neque metum abstulit omnem, ne- que sollicitudinem exemit. Nam cum conjicerem oculos in unumquemque vestrum, quos spectata probitatis fa- ma, Religionis studium, æquitatis commendatio, rerum forensium ex- perientia huic urbi regiæ tam specta- biles, totique Regno tam verendos effecit, sensi quantis instructum præ- sidiiis oporteat eum esse, qui venire vobiscum in tanti muneris societatem confidat. Ac licet nullis ego labori-

bus,

A L I A.

Pro Candidato Magistratus Militiam navalem dñi Professo.

bus, nec innata, si qua est, solertiæ paritum hæcenus voluerim, ut im- ponendi mox oneris molem quo quo- modo sustinerem, sentio nihilo se- cius, quam temere ad tantum hono- ris fastigium adspirarem, nisi ex as- siduo vobiscum usur certa potentissimi ad rem bene gerendam præsidii spes affulgeret.

Scilicet vestra me omnium exem- pla rudem adhuc inexpertumque re- rum magnarum erudient, & quoti- dianum perfecti absolutique Magi- stratus specimen ostentabunt. Feli- cem me fortunatumque S. P. I. Ill. Præsid. Senat. Clariss. sponere in lu- cro possim tot momenta, tot incita- menta virtutum; si vestram in defun- gendo munere prudentiam, assidui- tatem, diligentiam, integritatem pos- sim æmulari!

Verum ad istas quæ mihi cum cæ- teris communes sunt partes obeun- das accedit aliud officii genus, quod mihi singulatim incumbit, cui ex- solvendo par ansturus unquam ego sim, non ausim mihi polliceri. In- telligo perenne quoddam grati ac memoris animi monumentum, quod à me pro jure suo postulat singula- ris illa humanitas ac benevolentia, qua parentem amantissimum per tot annos devinxistis. * Consciis hic quidem quantum debeat vobis om- nibus, & breviores ratus esse vitæ suæ terminos, quam ut referre gratiam pro dignitate possit; voluit beneficii vestri memoriam in filio propagari, neque metam paterni muneris, quam sui erga vos studii atque observantiæ heredem accedere. Hanc ego patris optimi voluntatem tueri sic conabor, ut à paternis moribus nihil degene- rem filium approbetis. Aggrediar ita- que, &c.

* Hæc il- li conveniunt cu- jus in gra- tiam pa- ter se se Magistratu abdi- cat.

I Numeris per tot annos Pelagi circumactum erroribus, & variis defunctum periculis tandem aurabe- nignior tranquillum optatæ sedis hu- jus in portum me revexit, Illustris- sime Senatus Princeps, Præfides Il- lustrissimi, Clarissimi Senatores. Quanquam nec ardor ille commen- dandi nominis tumultuosi Martis la- boribus sic animum incendit un- quam, ut insitum penitus & ipso parentum sanguine propagatum pla- cidæ Themidis studium restinxerit. Imò vel inter ipsas furentis maris procellas, inter gravissima bellorum discrimina sensi crescere magis ac ma- gis atque in dies promovendam illum tranquillitatis, qua confessus vester augustissimus perfruitur, quam & pro virili parte cæteris omnibus impertit.

Atque ut nihil ego dissimulem cogitationum mearum coram tot vi- ris illustrissimis, quos reveritus sum semper, ut par erat, quos rerum mearum moderatores ac magistros acinceps sum habiturus: duxi faciendum mihi periculum Navalibus in castris, qualem esse me Foren- sibus in negotiis deceret. Dum ap- pensum lateri gestabam ensẽ, aut eundem in hostes distringebam, non amore cædis aut sanguinis, sed de- fendendæ patriæ studio, dicebam, Gladium illum, quem Justitia por- tat, non ad hominum perniciem, sed ad tuendam legum æquitatem vobis fuisse permissum. Dum con- tra ventos ac procellas & tumentes irarẽ mari fluctus luctandum foret; sentiebam labore non minùs im- probo adversus civilium negotiorum

Z. z. 4. diffi.

difficultatem opus esse. Si quæ inter navigandum virandæ prudenter sytes, si quis declinandus scopulus occurreret; memineram quanta in excutiendis causarum tricis solertia, quanta in pervidendis fraudum ambagibus perspicacia requireretur. Denique quoties aut sustinendum viriliter hostis impetum, aut eundem lacessendum haberemus; intelligebam virum Judicem, nullo unquam metu, nulla vi auctoritatis ac gratiæ infringi oportere. Vestrum erit, Viri Illustrissimi, existimare, qualem ex rudiore illa disciplina fructum perciperim. Quod si vestrum ad Tribunal accedenti refugenda nihilominus multa, perdiscenda mihi multo plura censebitis; accipite me, oro vos atque obtestor, vestram in disciplinam, tanto docilis animi obsequio erudiendum, quantum olim Tyro Junior præposito Navis Præfecto deferebam.

Quod cum ab humanitate uniuscujusque vestrum polliceri mihi posse videor, tum certè sperare non dubitem eandem ab Illustrissimo Senatus Principe gratiam, quem nihilominus reverendum semper arbitror, quam ipsum rei Maritimæ Imperatorem non ita pridem reverebam. Illius singularem in dirimendis litibus solertiam, summam in resolvendis Legum ambagibus dexteritatem, parem in promovendis tuendisque populorum commodis alacritatem, vigilantiam, dignam inclyto nomine ac sanguine gravitatem, nec admirari desinam, nec, quantum tenuitatis meæ ratio patietur, admirari.

A L I A.

Quæ confidentiam afferre solent Candidatis loci hujus auctori-

tatem contingentibus, Magni Auspices ac Patroni, arctissima cum amplissimis Magistratibus affinitas atque cognatio; Nomen pro vestra humanitate amicum vobis semper acceptum, ea me, ut fatear, quod res est, mirum in modum angunt ac non mediocriter perturbant, Præfides Illustrissimi, Clarissimi Senatores. Sentio enim unus omnium optimè quantum mihi ferendum onus incumbat, qui circumseptus tot illustribus ac pœne domesticis exemplis non modò alienum quidquam ab ea laude committere verear, sed propensissimæ vestræ erga me benevolentia, aut etiam honorificæ cupiam expectationi debeam respondere.

Equidem nec mihi unquam defuit æmulatio nobilis ad gloriam, nec voluntas ad perfringendos obices quoscumque bene præparata. At cogitanti mihi serio ac maturè perpentiendi quas in eo dotes ac virtutes esse oporteat, qui venire præsumat in societatem vestræ dignitatis, qui sedere non dubitet cum verendis Magistratibus, quos longa rerum Forensium experientia, sublimioris ingenii vis ac sagacitas, spectata jam diu operosissimis causarum in controversiis prudentia nobilitant, visum est semper arduum quid & summa cum difficultate conjunctum. Quem enim par est habere me sensum tenuitatis meæ, qui nihil in me præter cupidum rei bene gerendæ & patientem disciplinæ animum deprehendam; qui præscriptum Legibus vestris tempus prævertere perentem; qui rudi & inexperta manu formidabilem tractare Themidis Bilancem confidam? Næ me ambitiosi præter modum voti tantum non pœniteat, nisi me singularis Regis optimi gratia, & vestra inprimis omnium indulgentia confirmarent nu-

tantem, & novam ad bene sperandum fiduciam afferrent.

Sinite igitur, Illustrissimi Præfides, Senatores Clarissimi, ut dulcissimo recreatus illo patrocinio, quo me tutari vobis placuit in præsentia, quo meos fovere tot abhinc annis non desististis, ad subeundam hodierni discriminis aleam paulò confidentius accedam.

* Hæc conveniat dicere, si Princeps Senatus absit & alius ejusdem vices obtineat.

Tu verò Præfides Illustrissime, qui vices illius geris, ejus præfidium ac clientelam potissimum ambivississem, qui tam bonus in suos, tam comis in omnes videri solet, non abnuas, uti spero, nobis impertiri partem aliquam illius humanitatis, quam omnibus affatim impendis.

Hac ego spe fretus, Illustrissimi Præfides, Senatores Clarissimi, aggrediar, &c.

A L I A.

Quæ junioribus Candidatis ad vestræ dignitatis communionem aspirantibus incurrere metum solent, verenda Senatus augusti majestas, frequentissima clarissimorum Magistratum corona, gravissimum operosæ inprimis, quam subeundam habent, alex discriminis, S. P. I. &c. ea me non modò non conturbant hodie studiosum ejusdem gratiæ petitem, sed etiam lætissima quadam expectatione recreant ac consolantur. Quanquam absit, ut confidens Ego præter ceteros, aut tenuitatis meæ, quam profiteri non dubitem, oblitus videar. Scio unus omnium optimè, quanti sit hujus loci contingere auctoritatem, unde hominum fortunæ ac fata dependent: non ignoro, quibus eum cum ab ingenii, tum ab animi dotibus comparatum esse oporteat, qui in feren-

dis judiciis assidere confidat probatis tot Magistratibus, quos eruditionis præstantia, longissimus rerum Forensium usus, singularis amor æquitatis & spectatissima gravissimis in controversiis animi firmitas atque constantia commendant. Scio quantum incumbat oneris ambizioso quantumvis petitori, qui præsertim ante præscriptam vestris legibus ætatem virium suarum facturus periculum vobis spectantibus descendat. Tamèn hæc ipsa plus fiduciæ quàm timoris, plus roboris atque alacritatis, quàm diffidentia aut torporis inspirant. Nam quid aliud religiosum istud Themidis sacrarium insinuare deceat, præter legum reverentiam & studium æquitatis, quorum femina bene natis animis natura ipsa liberaliter insevit? Quos par est afferre sensus juniori Candidato clarissimorum tot Magistratum præsentiam, nisi ut imitanda sibi putet præclarissima, quibus illi præfulgent, laboris, vigilantia, assiduitatis, probitatis exempla? Quid suavissimi ipsorum mores spirant, præter humanitatem atque indulgentiam, qua iudes atque imperitos bonarum Artium adsciscunt ultro dignitatis suæ in consortium, ut eisdem suis ipsi præceptis informent, & ad magna quæque æmulanda adhortentur?

His ego, & tuo inprimis præsidio fretus, Senatus Princeps Illustrissime, quod polliceri mihi non verear, aggrediar, &c.

A L I A.

Pro Clerico Magistratum Clericalen ambiente.

Non inanem magni nominis umbram affectat quisquis vestræ

stræ dignitatis æmulator amplissimum in hunc Ordinem ambit aggregari, Senatus Princeps illustrissime, illustrissimi Præsides, Senatores clarissimi. Quanti enim est Regiæ Majestatis vindices, tutores Legum, Populorum Judices atque Arbitros appellari? Neque verò vobis minus honorificum videri debet, quòd Ecclesia sua auctoritati vestræ jura credidit, & suum in hoc æquitatis domicilio præsidium ac decus collocatum sibi gratulatur.

Hinc illa Senatum inter ac Sacerdotium necessitudo singularis, ut eos, qui sacræ militiæ nomen dedere, societatis atque consiliorum in partem admittere non vos pigeat, & præstantissimos inter Magistratus adscribendos, ultro ac volentes censueritis.

Hac ego fiducia fretus multa magis, quam ullis ad tuendam tanti muneris amplitudinem instructus præsidii descendi petitor in arenam, & mihi etiam atque etiam precor impertiri partem aliquam illius bonitatis atque benevolentiae, qua studiosissimum quemque Magistratus Candidatum fovete consuevistis.

Tu mihi patrociniū tuum pro humanitate tua non abneves, Senat. P. Ill. neque suffragari judicio tuo dubitabunt tot clarissimi Senatores, qui te colunt omnes & amant, adeo splendore virtutum tuarum, & præstantissimi ingenii comitate singulorum animos devinxisti. Tu mihi, inquam, patrociniū tuum non abneves, qui, ut adirem hujus discriminis aleam, hortator non semel adfisti, & me viribus meis, ut pariter, diffidentem de tua etiam humanitate bene sperare jussisti. Quare,

A L I A.

Pro Filio, cujus in gratiam Pater Magistratum abdicat.

Quam multis ego devinctus nominibus vestrum ad Tribunal accedo gratum ac memorem animum testaturus, Senat. P. Ill. Illustrissimi Præsides Senat. Clar. Debeo singulares optimo Regi gratias, qui Magistratus auspiciandi facultatem indulgit. Non me silere patitur vestra in parentem meum constans per tot annos benignitas atque benevolentia, cujus partem in me aliquam sentio pro vestra humanitate derivari. Ipsa parentis amantissimi charitas, qui me vocat in difficilem pariter & honorificam provinciam, postulet gratissimam in filio voluntatem.

Quid me facere par est, ut in hodierna contentione vestro dignus calculo videri possim? Utinam equidem deprehenderem in me aliqua virtutum illarum semina, quarum felix comitatus clarissimos, quot quot hic adsunt, viros circumstat, quos plena majestate gravitas, consummata prudentia, laus probitatis, æquitatis fama commendant. Verum dotes illas ac virtutes cum vindicare mihi non liceat, felicem me saltem ac fortunatum, si strenuo ac diligenti obsequio sinceram optimo Principi fidem, si devotissimo in unumquemque vestrum studio, meam amplissimo huic Ordini observantiam approbare possim. Si quam impendistis parenti amantissimo benevolentiam, hanc omni officio promeruisse videat! Conscius ille quidem quam sit impar unus referendæ vobis, ut par est, gratiæ, filium in partem memoris animi putavit adsciscendum, neque tantum in eo paternam provinciam, quam

suam

suam erga vos voluntatem esse propagandam. Quem ego facere votorum compotem, quam cupide ambiam, patere etiam atque etiam precor, Sen. P. Ill. interpellari te à me vadem atque obsidem, apud quem ipsum fidei sacramentum dicturus sum.

A L I A.

Et si votorum meorum benignitate vestra compos factus habeo plurimum unde mihi gratuler S. P. Ill. &c. tamen incipio subvereri, ne fortè videar altius adspirasse, quam decebat, aut certè præfinitum aequandis Magistratus honoribus tempus festinatione præpostera anteverisse. Etenim dum contemplor attentius augustam Senatus amplissimi majestatem, & oculos circumfero ad illa subsellia tot verendis referta Magistratibus, sentio quanti sit auctoritatem hujus loci contingere, & spectatissimos inter virtutum omnium laude viros recenseri.

Nam quid ad commendationem vestri Ordinis tam altum prædicari possit, quod ejusdem dignitate inferiori videri non debeat? Agite; quam meretur apud omnes admirationem primum illud Galliarum Tribunal, hæc Princeps maximi Regni Curia, hic confessus primariæ nobilitatis, quo iudice atque arbitro gravissimæ cujuscumque generis controversiæ deciduntur; in quem adscribi votis omnibus ambiunt, quotquot Duces creantur à Regibus, tam plena dignitatis appellatione, hoc honoris appice non contenti, donec in vestrum numerum aggregentur, & permixti vobiscum iisdem in subselliis confideant? Quam obtinet apud universas Imperii nostri provincias laudem

ac famam hic Senatus cæterorum veluti parens, à quo videlicet omnes prognati, cujus in subsidium crescente regno & negotiorum multitudine variis deinde temporibus sunt à Regibus nostris instituti.

Sed an brevibus Regni Gallici finibus circumscribitur Ordinis vestri reverentia? Quo enim habetur in pretio ab exteris gentibus, quæ sedem hanc tam sæpe contentionum suarum iudicem atque arbitram elegerunt? Quoties vestrum ad Tribunal clarissimi totius Europæ Principes, Reges, Imperatores appellavere, ut ex ore vestro sua veluti fata in causa fortunatarum, interdum & capitis expectarent?

Erit igitur aliquis tam conscius ingeniæ virtutis, tam felicibus vel à natura, vel ab educatione instructus præsidii, qui sibi pertimescendum non putet participem fieri vestræ dignitatis, & ad tantum honoris fastigium assurgere? Neque enim vacuum & inane nomen geritis, neque aut Toga, aut Purpura, aut reliquis Magistratus prærogativis atque insignibus vestri muneris amplitudo continetur. Aliis gradibus pervenistis ad eam gloriæ famam, quam suspicit universus orbis ac reveretur. Vobis sagacissimi ingenii sublimitas, prudentia singularis, Juris utriusque, Legum, Consuetudinum; totius Antiquitatis explorata cognitio, longus rerum Forensium usus, spectata difficillimis in controversiis dexteritas, assiduus labor, probitas, fides, æquitas tantam ubique nominis commendationem peperere.

Me verò, P. I. quem sua tenuitas incusat, & ætas, cui pro vestra humanitate derogandum censuistis, tanto oneri sustinendo parem nondum effecit, præne pigeat vestram ambiisse gratiam, nisi me tacita laudis æmulatio, cupida præter modum rei bene gerent-

gerendæ voluntas, & vestra inprimis indulgentia recrearent. Vestrum erit P. I. C. S. rudem & inexper- tum Tyrro nem consiliis, experientia, exemplis erudire; meum verò docilem culturæ ac disciplinæ patientem, quod unum in me recipio, animum afferre.

A L I A.

EXimium illud & singulare prorsus vestræ in nostram ætatem humanitatis ac benevolentia argumentum est, pro qua immortales debemus vobis omnibus, & referimus, ut pat est, gratias, S. P. Ill. Præsides Illustrissimi, Amplissimi Senatores, quod junioribus nobis facilem ad vestros honores patere aditum volueritis. Tamen dicam ego confidentiùs, neque vereor, ne quis vestrum mihi succenseat, aut leviore poni à me in loco beneficii magnitudinem arbitretur, dignum hoc fuisse sagacior prudentia consilium; neque quidquam à vobis aut dignitati vestræ convenientius, aut informandæ gravissimis rebus Juventuti, aut publicæ etiam rei salubrius constitutum videri, quàm quòd vestræ auctoritatis in consortium nos ante tempus Legibus præscriptum admitti placuerit.

Quid enim prudentissimos viros & rerum Forensium scientia, usu atque exercitatione spectatissimos magis deceat, quàm habere comites ac socios cupidos bonarum Artium æmulatores, qui quotidiana eruditionis veræ documenta excipiant, qui gravissimorum Magistratum ab ore pendeant Auditores attenti ac seduli, qui arcana Themidis Oracula suspiciant & admirentur? Quid oseres otii & patientes laboris Magistratus delectet impensius ac conso-

letur, quàm si propensam plus æquo ad cessandum juventutis indolem patientia sua atque assiduitate sic traducant ad meliora, ut in operosa negotiorum mole se amet, & laudabilem Fori exercitationem desidiosis mollioris vitæ illecebris facile anteponant?

Nobis verò, quibus hoc gratificari per vestram humanitatem non piget, ut in consortium vestræ dignitatis matura nondum ætate veniamus, quanta necessitas incumbit, ut quantocyùs Forensis militiæ leges, instituta, disciplinam imbibamus? Quod ajunt vulgò, magnum esse quid à teneris assuescere, quos, amabo, respiciat æquiùs generatim & universè dictum illud, quàm eos, quibus in laborioso litium ac controversiarum curriculo vita traducenda est, qui nisi recentibus adhuc à studio Literarum animis prima contentiosa inprimis operæ rudimenta vestris sub oculis didicerimus, vix ac ne vix quidem defugimus periculum, ne fastidio ac fatietate languescat animus, nec perinde ac debet, laudis ac gloriæ stimulis urgeatur. Nihil est porro, quod nobilem illam gloriæ æmulationem vehementiùs acuat, quàm tot clarissimorum Magistratum in numerum ac societatem cooptari, quorum suffragio si quid dicere, si quid facere dignum contigerit, is votorum ac gaudiorum cumulus accedat.

Agitur & magna publicæ rei utilitas, ut inter verendos canitie sua & longo usu contritos Magistratus, juniores etiam Candidatos agnoscat. Quantam enim toti Galliæ expectationem movent illi, quos optimis moribus atque institutis adolescere sentiat! Quàm læta surgit populis sibi gratulandi seges, qui non defuturos unquam sibi polliceantur, quos in angustiis suis, in orbitate, in peri-

periculis studiosos rerum suarum defensores ac vindices prævideant; qui novis quotidie incrementis spectabilem toti orbi augusti Senatus existimationem ac famam increbrescere intelligant.

Quare si nobis pro vestra indulgentia egregiè consultum voluistis, qui nostram ætatem vestra in subfelia admisistis, vestræ etiam gloriæ, parcite, si dico, communibus populorum commodis etiam consulistis. Meum erit in obeundo Magistratu ita personam tueri meam, nihil ut pœnitendum dixisse videri possim.

A L I A.

Ad petendam Regii Oratoris dignitatem comparata.

Tanta est Oratoris Regii dignitas, tam honorifica appellatio, amplitudo tam singularis, Præsides illustrissime, Clarissimi Senatores, ut lucis suæ splendore facile perstringat juniores præsertim oculos, & tacitum illius ambiendæ desiderium inspiraret. Tamen an licebit mihi pro humanitate vestra confidentiùs profiteri quod sentio, & intimos cordis mei recessus coram sapientissimis viris aperire?

Ego sic existimavi semper Oratoris Regii munus, cujus me Candidatum esse permisistis, prætereundum quidpiam aliud, quod titillet magis animos, & ingenitam rei bene gerendæ æmulationem acriùs incendat: speciosam dico, quam offert illustrandi tempus in omne nominis, & colligendæ non vulgaris gloriæ segetem. Quid enim tam admirabile, quàm in amplissimo gravissimorum Senatorum consensu exurgere unum aliquem, qui id, quod omnibus sen-

tiendum, solus prævertere ac eloqui confidat? quid tam jucundum auditu, quàm sapientibus sententiis gravibusque verbis ornata Oratio ac perpolita? Quid tam magnificum, quàm judicum religiones, Senatus gravitatem unius Oratione ad suam sententiam converti? quid Oratori ipsi tam optabile, quàm ut & sibi ipse honori, & amicis utilitati & Reipublicæ emolumento esse possit?

Verùm quanto illustrior ejusmodi provincia esse solet, tanto periculosior videri debet illi, qui ejusdem petitor ambitiosus accedat. Est aliquis enim verò, ita securus sui, ita propriæ tenuitatis oblitus, ut metiendæ plenum opus alex vel adire sine metu, vel defungi cum gloria se posse præsumat. Neque enim passim obvium est in eo stadio tam feliciter decurrere, in quo incertæ plerumque ac lubrica, referata salebris ac sentibus, ambagibus implicata via se offert.

Mihi certè, cui nec defuit unquam æmulatio nobilis ad laudem, nec voluntas ad perfringendos obices quoscumque comparata, cogitanti seridè ac maturè perpenderit, quas in eo dotes esse oporteat, qui Regii Oratoris partes implere non ignobiliter velit, visum est arduum quiddam & summa cum difficultate conjunctum. Age enim, quàm vivida vis ingenii, quàm copiosa, quàm exulta dicendi facultas, quàm eximia utriusque juris scientia, quàm explicata municipium externarumque Legum notio, quàm familiaris Regiarum Constitutionum usus requiritur! Ad hæc quanta mentis acies in expediendis tricarum nodis, in resolvendis ambagibus perspicacia, in retegendis simulationum involucris judicii maturitas, in dirimendis litigantium con-

contentionibus laus æquitatis accedat
neceſſe eſt.

Hæc porro gerendi cum laude tam
operoſi Magiſtratus adjumenta quo-
niam gratulari mihi non auſim, qui
nec felicibus fatiſ natus auſpiciis,
nec longa propter ætatem rerum ex-
perientia videri poſſum inſtructus,
non contingerem hodie loci hujus
auctoritatem verendi muneris cupi-
dus præter modum petitor, niſi ve-

ſtra diffidentem, ut par eſt, viribus,
benevolentia ſuſtentaret.

Verùm quoniam viſum eſt vo-
bis laboris ac ſolertiæ noſtræ, ſi
qua eſt, facere periculum, ita me
geram, Præſes Illuſtriſſime, Cla-
riſſimi Senatores, ut Anteceſſoris
mei, qui partes ſuas implevit mul-
ta cum laude, & Collegarum meo-
rum, quantum erit in me, veſtigiiſ
inſiſtam.

F I N I S.

6=4

INDEX

I N D E X

RERUM ET VERBORUM

Quæ Rhetorica continentur.

A

- A** Bigail ad Davidem pro Nabalo con-
juge, 235.
Adjuncta, quid ſunt? Quotuplex Adjun-
ctorum genus, 163. Præcedentia, *ib.*
Comitantia, conſequentia, *ibid.* Ex-
empla, *ibid.* Adjunctorum uſus, 164.
Adjunctorum comitantium exempla,
168.
Adjunctio quid ſit? Ejuſdem exempla,
59.
Adverſa, quid ſunt, quomodo tractan-
tur? 145. Eorum exempla, 146. 147.
Adulatio pernicioſa, ſententia varias in
Periodos conformata, 18. 19.
Alexander Magnus cum Philippo patre
comparatus, 58. Opes ſuas in Amicis
habendis poſitas cenſebat, 85.
Allegoria. Ejuſ definitio & exempla,
45.
Ambroſius. Ejuſ Oratio ad Theodoſium
Imp. poſt cædem Theſſalonicæ pera-
ctam, 26.
Amici, opes viri Principis, 85.
Amicitia divina omni ſtudio colenda,
225.
Amicus fidelis ac ſincerus, neceſſarius in
vita, ſententia varias in Periodos con-
formata, 17. 18. 19.
Amilcar, filium Annibalem adigit ſa-
cramento, ne faciat unquam cum Ro-
manis pacem, 152.
Amplificatio. Quibus è locis eruitur,
34.
Anaphora quid ſit? 50. Ejuſ exempla,
ibid.
Andromache. Ejuſ ad Ulyſſem Oratio
cum iſtâ Aſtianaetâ ad mortem repetere-
ret, 66.
Annibal, argumentum Orationis, cum
Capuæ otiaretur, 71.
Annominatio, quid ſit? ejuſdem exem-
pla 54. Antimetatheſis, quid ſit? E-
juſdem exempla, 57.
Antitheton, quid ſit? Ejuſdem exem-
pla, 57.
Antitheſis, Figura ſententiarum. Illiuſ
exempla, 96.
Antonius, non audiendus de Pace, O-
ratio ad Ciceroniſ imitationem con-
formata, 21.
Antonomafia, quid ſit? 45.
Apodoſis, Periodi pars poſterior, 6.
Apoſtrophe, Figura. Illiuſ exempla, 85.
Apoſtrophe, Figura. Quot modis ſit.
Illiuſ exempla, 74. 75.
Argumentum, quid eſt? 106. Unde eru-
untur argumenta? *ibid.* De ratione
eruen- di argumenti, 107.
Argumentatio. Quid eſt, & quotuplex,
223. Argumentatio Rhetorica per quid
differt ab Argumentatione Philoſophi-
ca, *ibid.* Argumentatio Rhetorica quo-
tuplex, 224. Quomodo varianda,
253. Exempla, 254.
Aſella (Vinnius) Horatii apud eum
excusatio, quod paterno ipſiuſ nomi-
ni viſus eſſet illudere, 127.
Auxeliſ ſeu Incrementum amplificandæ
Periodo deſervit, 25. 26.

B

- B** Acchanalia. Eorum infectatio, 82.
Beatitudo æterna conſectanda. O-
ratio Parænetica, 181. 182.
Blanca. Ejuſ Oratio ad filium ad imita-
tionem Ciceroniſ conformata, 20.
Britannicus, defenditur à Burrho apud
Neronem, 56.
Brutus, ejus infectatio cum Cæſarem in-
terfeciffet, 53.
Burrhus; ejus Oratio ad Neronem pro
Britannico, 56.

Cæ.